

זה לא קורא בכל יום נמצאו אצלו קילו וחצי חשיש והוא יצא זכאי

לעיתים רחוקות מאוד מזה בית המישפט ארם שכרשותו נמצא חשיש בכמות של קילו וחצי. אבל עכביאל-עזיז אברוצ'וריה וכה בכך השבוע.

באוגוסט השנה נסע אברוצ'וריה במכונית פנוי שלו מעזה, שם הוא מת גורר, לרחובות. באזור ההתעשייה בעיר עקבו אחריו שני שוטרים ועצרוהו. הוא היה מבוהל ומופתע כאשר נעצר, אבל לא התנגד למעצר, ולחיפוש שבא בעקבותיו.

השוטר יוסף בריח ישב על כסא הנהג, נשען על מרפקו ומישש את שטיח המושב שלידו. סם מצא סולית חשיש. רק בחלוף זמןמה הבחין השוטר

פרקליט שיינפלד

האם שתל המודיע את הסם?

בשקית נוספת, מתחת למושב שלידו, ובה עוד חמש סוליות חשיש, במישקל כולל של קילוגרם וחצי.

מההתחלה טען החשוד שאין לו כל מושג כיצד הגיע הסם למכוניתו. כרי להפריך טענה זו נעשתה לחשוד בדיקה המכונה "טבילת יידיים", כדי לאתר שרידי חשיש על ידיו. הבדיקה לא העלתה כל סימני חשיש.

מעבודות המיטרה בדקו את טביע עות האצבע שנמצאו על הניילון שעל טף את הסם, אבל אף אחת מהן לא תאמה את טביעות החשוד.

בחקירתו במיטרה מסר אברוצ'וריי רה כי הוא מביא בכל בוקר פועלים מעזה לאזור ההתעשייה ברחובות, וכי באותו יום המשיך לנסוע וחיש עבודה בכמה מיפעלים. הוא פירט במיטרה את מסלול נסיעתו באותו יום, ואת המיפעלים שבהם עצר. גירסתו זו לא נבדקה כלל.

הסניגור, עורכי הדין אבשלום שיניי פלד, טען שהתביעה לא הוכיחה את האשמה. לדבריו, מאחר שהסם היה טמון מתחת לכסא שליד הנהג, היה היתאם כל אפשרות לגלותו. היה ברור כי מי שמסר למיטרה את המידע על מקומו של הסם במכונית ידע פרטים מדויקים, ויתכן שהוא שלל את הסם, וניסה להפיל את הנאשם.

מאחר שהבדיקות העלו כי הנאשם לא נגע בסם, וטביעות האצבעותיו לא נמצאו על טפיטת החשיש, הרב תומך בתפוחו. אילו היתה המיטרה טוחנת לברוק את גירסתו ומוצאת שהוא שייק, ושלא נסע באותו בוקר למיפעלים שעליהם סיפר, יתכן שהיה בכך לתמוך בגירסת התביעה. אולם משלא נעשה הרב, נותרה גירסתו של הנאשם, כי באותו בוקר חיפש עבודה, ואין זה סביר שהיה משאיר מכונית מלאה בחשיש, כאר הוא יוצא לעבודה לשעות ארוכות. השופט הרי פס, בבית המישפט השני לום ברמלה, קיבל את טענת הסניגור וזיכה את הנאשם מהאשמה.

פועל ערבי קרא לתיקווה "כוסית", וכאן התחילה סידרה משוגעת של אירועים, אשר יכלה לשמש נושא לסרט

בתורה פנציה

חקרה אותה, והיא סיפרה את סיפורה שגוש לפני השופטים חנה אבנור, ישראל גילעדי וצבי הכהן. אמרה תיקווה לחוקרי המיטרה: "אני לא יכולה להעיר בפנים שלי. הוא כואב לי על זה. אני מגיל 16 עד 21 חיה איתו ויש לנו ילדה משותפת. אני לא יכולה להפיל אותו... אתה רואה, כואב לי ואני פוחדת..."

לאטילאט גילתה תיקווה את סיפורי החייה העצוב ואמרה: "אני ירוש" למית ממושך בהריון ירושלים. יש לי אבא, אלוהים ישמור, אני לא רוצה לראות אותו. אני ברחתי מהבית, ובאתי לגור אצל חברה נרקומנית, כשהייתי בת 16. שמה של החברה הוא שולה, אבל היא כבר מתה, רצחו אותה. הייתי ילדה, והיא היתה כמו אמא שלי. את רודו היכרתי שם. הוא היה בא לקנות סמים, והיכרתי אותו. הוא לא הכניס אותי לסמים. אני כבר הייתי בסם כשהיכרתי אותו.

פרקליט הברשטאט

הנחת חומר נפץ, מעבר ברמזור אדום הכל: שלוש שנות מאסר. אחרי שהורה באשמה, וסניגורו עורכי הדין שלומי הלברשטאט טען לעונש, סיים בית המישפט המחוי דרון בעצירות על הכבוד של תיקווה, והטיל על משולם עור שנתיים וחצי, הנוספות על שלוש השנים שהוא מרצה כעת.

על בן שושן טרם נגזר עונש, מכיוון שיש צורך בתסקיר של קציני מבחן בגלל גילו הצעיר. סניגורו, עורכי הדין ציון אמיר, עשה עבורו עסקת טיעון עם הפרקליטות, ובן שושן הודה באשמות ומחכה לעונש.

אילנה אלון

אני הולך לרבר, לא צריך את בן שושן. אבל תיקווה כבר הספיקה לספר לידי על העלבונות שספגה, והוא הצטרף אליהם.

השלושה הגיעו למיפעל ההרווי, ברחוב התנאים בחולון, בשעה 5 אחריי הצהריים. לדיברי תיקווה, אמר הפועל כי לא התכוון אליה, אלא חשב שהיא מישהי אחרת, זונה ונרקומנית. הוא גם הכחיש שקילל או עשה תנועות מגונות והצביע על איבר מינו.

משולם התרגז ואמר לו: "אל תשק! היא חורה הביתה בוכה, דם ירד לה מהעיניים מרוב בכי". הגברים קיללו, דחפו זה את זה ואו ראו כי הפועל מרים פטיש. משולם מצא מוט ברזל והרים אותו. אנשים התערבו והפרידו בין הניצים.

לדברי כתבי האישום אמר משולם לבעל המיפעל, עמוס חזן, שהוא יפוצץ את ביתו. תיקווה טענה שהיה זה בעל המיפעל שאיים עליהם שיבוא לבילה, ושהם עור ישמעו ממנו.

מירדן מהסרטים ארי שכולם הלכו הביתה, ומשור לם התכוון לעשות סולחה עם אביו של עמוס חזן ולסיים את הענין, החל פרק חדש בפרשה.

בערב יצאו חזן ואחיו כדי לחפש את משולם ובן שושן. הם הגיעו לביתו של בן שושן ולא מצאו אותו בבית. אחרי שריכרו עם אחיו וירדו מן הדירה, נתקלו בבן שושן, ששלף אקדח מתוך צרת גרמנית, שאותו גנב כמה ימים קודם ממכונית שתנתה ליד אולם שמחות בחולון.

בן שושן כיוון את אקדחו לגופו של חזן ואמר לו: "אל תזוז!". אבל אחיו של חזן קפץ והפיל את בן שושן והאקדח נשטט מידו. בין השלושה החלפו מכות ומהלומות, ולבסוף עזבו בעלי מיפעל ההרווי את המקום והשאירו את בן שושן על הארץ, זכרים.

את שריה ומשכח את ישכנה, מבקש ממנה למתוח את החולצה או להבליט את החזה. במשך חצי שנה התאפקה ולא אמרה מילה, אולם דיברויו באותו בוקר הגרישו את הסאה. עוד הרגיוה את תיקווה העובדה שבעל מיפעל ההרווי, עמוס חזן, מעבירו של הערבי, לא שמר על כבודה, אלא צחק גם הוא יחד עם פועליו.

תיקווה המשיכה לבכות וברחה מה מקום בהחלטה נחושה להתנגס ולהציל את כבודה וכבורו של רודו. וזאת היתה הטעות שלי" אמרה תיקווה אחרי כן. "אבל חצי שנה שהוא מציק לי, אז שלא אלך לרודו? למי אלך?" כאשר חשבה להביא את רודו משולם, לא העלתה בדעתה מה יקרה כתוצאה מהתערבותו.

תיקווה התעכבה אצל שכנים, ואלה ניסו להרגיעה ולמנוע ממנה מלערב

תיקווה מרדכי בבית המישפט מוטי ברזל, פטיש, כבוד אבד

את משולם. היא רחצה את פניה אבל כעסה לא עבר, והיא חזרה לדירה והועיקה את הגבר.

כאשר באה תיקווה לדירה, ראתה את משולם שוכב במיטה ומביט בט לוויזיה. מאחר שהוא נרקומן, אין הוא עובר, ומבלה את רוב זמנו בבית, כשהוא שוכב במיטה וצופה בטלוויזיה. סיפרה תיקווה: "אמרתי לו: רודו, קום! הכבוד שלך! יש בן יארם שמציק לי כבר חצי שנה, ואומר מילים כאלה, ועמוס צוחק! יעני, מסתלבט, והם יודעים שאני אשתך!"

רודו קם והתחיל להתלבט. הוא אמר לתיקווה שהוא יסע בעצמו, וש היא תשאר בבית. אבל היא התעקשה. גם סטיריליחי שקיבלה ממשולם לא שיכנעה אותה להישאר בבית. משולם כננס למכוניתו, והיא ישבה מאחור ואמרה שהיא תזהה עבורו את הפועל שצעק לה מילים גסות.

כדרכם למיפעל ההרווי ראו את ידיים הצעיר (20), שימעון בן שושן, צועד ברחוב. תיקווה אמרה למשולם שבראי לעצור ולקרו לו לבוא איתם, פן יתפלו עליהם הרבה פועלים. אבל משולם אמר לה: "מה אני הולך לריב?"

"איוו כוסית!" אמר הפועל הערבי במיפעל ההרווי בחולון, כאשר ראה את תיקווה מרדכי (21). שבאה לקנות צמר בחנות שממול המיפעל. הוא הר סיף וקרא לבעל חנות הצמר: "תזוהר ממנה שלא תרביץ לך, היא עבריינית ומסטולית!"

תיקווה, צעירה בעלת גיורה נאה, היתה אז בחודשים האחרונים להריונה, ואולי לכן היתה רגישה במיוחד. "זה התחיל אז, ברגע שהוא זרק לי מילים. אני בחורה נורא פגיעה..."

"שאלתי אותו: למה אתה מדבר ככה על חשבונתי? אתה בכלל לא מכיר אותי!" הוא אמר שכבר חצי שנה הוא דלוק עלי."

תיקווה מתגוררת עם חברה לחיים, רודו משולם (36) בדירת אחיו בחולון. השניים גרים ביחד ככעל ואשה זה יותר מחמש שנים, ויש להם שתי בנות.

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל

דם מרוב דמעות

דברי תיקווה מתאנה לה הפיר על הערבי זה חצי שנה. הוא מהלל